

Μακεδονικά

Τόμ. 32, Αρ. 1 (2000)

Επιστημονικό συμπόσιο για την Αχρίδα:
χριστιανική Μακεδονία: Θεσσαλονίκη-Αχρίδα 34α
Δημήτρια 9-11 Δεκ. 1999

Αθ. Ε. Καραθανάσης

doi: [10.12681/makedonika.183](https://doi.org/10.12681/makedonika.183)

Copyright © 2014, ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Καραθανάσης Α. Ε. (2000). Επιστημονικό συμπόσιο για την Αχρίδα: χριστιανική Μακεδονία: Θεσσαλονίκη-Αχρίδα 34α Δημήτρια 9-11 Δεκ. 1999. *Μακεδονικά*, 32(1), 522-524. <https://doi.org/10.12681/makedonika.183>

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΧΡΙΔΑ

Χριστιανική Μακεδονία: Θεσσαλονίκη-Αχρίδα 34α Δημητρία 9-11 Δεκ. 1999

Τό Α.Π.Θ., ό Δήμος Θεσσαλονίκης και τό "Ίδρυμα Έθνικου και Θρησκευτικού Προβληματισμού στά πλαίσια τών Δημητρίων 1999 όργανωσαν επιστημονικό συμπόσιο στό Α.Π.Θ. μέ θέμα τήν Θεσσαλονίκη και τήν 'Αχρίδα, δύο έξαιρετικά πνευματικών κέντρων τής βυζαντινής και ύστεροβυζαντινής περιόδου. 'Ο καθηγ. κ. 'Αθ. 'Αγγελόπουλος στήν προσφώνησή του έξήγησε τούς λόγους πού όδήγησαν στήν σύγκληση του παρόντος συνεδρίου, τό όποιο χαιρέτησαν ό Πρύτανης του Α.Π.Θ. κ. Μ. Παπαδόπουλος και ό Δήμαρχος κ. Β. Παπαγεωργόπουλος και τόνισαν τήν σημασία του. Οί καθηγητές του Α.Π.Θ. κ.κ. 'Αθ. 'Αγγελόπουλος και 'Αθ. Ε. Καθαανάσης παρουσίασαν τούς Α' -Β' τόμους γιά τά 'Ιερά Προσκυνημάτα - Προπύργια τής 'Ορθοδοξίας, 'Αθήνα 1998-1999 και τό έργο του καθηγ. κ. Ν. Μουστοπούλου, 'Η Βασιλική του 'Αγίου 'Αχιλλείου στήν Πρέσπα, έκδ. Παρατηρητής, 1999.

Οί ανακοινώσεις, ώσαύτως, παρουσίασαν έξαιρετικό ένδιαφέρον, έφ' όσον παρουσιάσθηκαν νέες είδήσεις πού άφορούσαν στήν ιστορία και τήν τέχνη τής βυζαντινής αυτής πόλεως. Πρώτος εισηγητής ό ύπογραφεύμενος πού μίλησε γιά δύο στιγμιότυπα τής ιστορίας τής πόλεως: τό πρώτο άφορούσε στήν δράση τής Παπικής Προπαγάνδας κατά τά μέσα του 17ου αϊ. στήν πόλη μέσω 'Ελλήνων και Δυτικών άποφοίτων και στελεχών του Παπικού Κολλεγίου του 'Αγίου 'Αθανασίου τής Ρώμης: τό δεύτερο παρουσίαζε τίς ένέργειες του μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, και έπειτα Οίκομενικου Πατριάρχου 'Ιωακείμ, ό όποιος τό 1874 προσπαθόσε άπεγνωσμένα νά προστατεύσει τίς εκκλησίες τών 'Ελλήνων πού κινδύνευαν νά άρπαχτούν από τούς Βουλγάρους. 'Ο έπίτιμος Πρόεδρος του 'Αρείου Πάγου κ. Βασ. Κόκκινος μίλησε γιά τά ιστορικά τών γειτονικών πόλεων Μοναστηρίου και Κρουσόβου και γιά τίς προσωπικότητες τής νομικής έπιστήμης πού κατάγονταν από αυτές, όπως ό 'Ιω. Σόντης, ό 'Αλέξ. Σβάλος, ό Κ. Βαθούσκος: ό κ. Βαθούσκος, σέ παρεμβασία του, πού άφορούσε στήν νομική προσωπογραφία τής 'Ανω Μακεδονίας ύπενθύμισε τήν καταγωγή από εκείνα τά μέρη του πρώτου αντιπροέδρου του Συμβουλίου 'Επικρατίας Φιλώτα Παπαγεωργίου, του Ποτλη, του φιλόλογου και πρυτάνεως του Πανεπιστημίου 'Αθηνών 'Ιω. Πανταζίδου. 'Η καθηγήτρια του Α.Π.Θ., βυζαντινολόγος κ. 'Αλκμήνη Σταυρίδου-Ζαφράκα εξέτασε τήν δράση του διαπρεπούς ιεράρχου και νομικού Δημ. Χωματινού στήν 'Αχρίδα (13ος αϊ.), αλλά και τίς αντιδράσεις του Οίκομενικου Πατριαρχείου και του διοικητού τής Θεσσαλονίκης, συνεργαζομένου μέ τόν δεσπότη τής 'Ηπείρου Θεόδωρο Δούκα, πού κατηγορούσαν τόν Χωματινό ως αντικανονικός πράττοντα. 'Ο όμότιμος καθηγητής του Α.Π.Θ. κ. Γεώργ. Στογιόγλου παρουσίασε τήν διαμάχη Ναουσαίων, κληρικών και λαϊκών, πού ξεσπάσε τίς πρώτες δεκαετίες του 18ου αϊ. από τήν έπιθυμία μερίδος Ναουσαίων νά έντάξουν τήν πόλη τους στήν άρχιεπισκοπή 'Αχρίδος. 'Ο έπίκ. καθηγητής του Α.Π.Θ. κ. Μιχ. Τρίτος εξέτασε τήν προσωπικότητα του άρχιεπισκόπου 'Αχριδών 'Ιωάσαφ, ό όποιος στίς πρώτες δεκαετίες του 18ου αϊ. άσχολήθηκε δραστηρίως μέ θέματα παιδείας τής περιοχής του, τά όποία ό κ. Τρίτος συνεδύασε μέ τήν 'Ακαδημία τής Μοσχόπολεως και τό τυπογραφείο της: ό ίδιος εισηγητής ύπενθύμισε τίς σχέσεις του 'Ιωάσαφ μέ τούς Δυτικούς πού στόχευαν στήν άποτίναξη του τουρκικού ζυγού. 'Ο ιστορικός κ. Γεώργ. Τουσίμης άνέλυσε τό συναξάρι του νεομάρτυρος άρχιεπισκόπου 'Αχριδών Βαρλαάμ πού μαρτύρησε στά Βελεσάά τό 1595 και κατέστη γνωστό από τόν Ούγκρανό μοναχό Βισάνσκυ. 'Ο όμότιμος καθηγητής του Α.Π.Θ. ολαβόλογος κ. 'Αντ.-Αϊμ. Ταχιάος αίτιολόγησε τήν επανίδρυση τής άρ-

χειριστοῦ Ἀρχίδου ἀπὸ τὸν Βασίλειο Βουλγαροκτόνο τὸ 1018 ἕξαιτίας τῆς ἐπιθυμίας του νὰ καθιστηθεῖ, ὅπως καὶ ἔγινε, τὸς ἡττημένους Βουλγάρους. Ἦταν πράγματι, σημειώσε ὁ κ. Ταχιάος, μίᾳ εἰρηνικῆ περιόδου ἑλληνοσλαβικῆς συμβιώσεως.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης κ. Βασ. Σταυροῖδης ἐπεσήμανε τὴν σπουδαιότητα τῶν πατριαρχικῶν ἐγγράφων ποῦ ἐξέδωσε ὁ Καλλίνικος Δελικάνης καὶ τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται στὴν ἐπισκοπὴ Ἀρχιδῶν καὶ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν πολὺτιμη πηγὴ γιὰ τὴν μελέτη τῆς ἱστορίας τῆς βυζαντινῆς αὐτῆς πόλεως ἀπὸ τὸν 16ο αἰ. καὶ ἐφεξῆς. Ὁ κ. Ν. Δόβας, Δρ. Θεολογίας, παρουσίασε τὸ ἱστορικό τῶν ἑλληνικῶν κωδίκων τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχίδου ποῦ ταξίδευσαν ἀπὸ τὴν Ἀρχίδα πρὸς τὴν Λειψία, τὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν Σόφια· ἐξέτασε, ὡσαύτως, τὸ ἔργο τῶν Gelzer, Snegarov, Χειμωνίου ἐπὶ τῶν κωδίκων αὐτῶν καὶ ἀνακοίνωσε τὸν ἐμπισμὸ ἀποσπασμάτων ἀπὸ ἀντίγραφα τους. Ἡ καθηγ. τοῦ Α.Π.Θ. κ. Δέσπω Ἄθ. Λιάλιου, ἐξετάζοντας τὸ ἔργο τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀρχίδου Θεοφύλακτου, πρῶν ἀρχιδιακόνου τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἐπέσημανε τὴν συγκαταβατικότητά του ἐναντι τῶν Δυτικῶν καὶ τὴν βαθύτατη ἐπίδραση ποῦ ἴσκησε στὸν σοφὸ αὐτὸν ἱεράρχη ὁ Πατριάρχης Μιχαὴλ Κηρουλάριος. Ὁ καθηγητὴς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Χρ. Οἰκονόμου ἀσχολήθηκε καὶ αὐτὸς μὲ τὸν Θεοφύλακτο ἐρευνώντας τὴν μεθοδολογία του, τὸ ἐριμνευτικό του ἔργο, τὶς πηγές του ἐπισημαίνοντας, παραλλήλως, τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἀρχίδου κατὰ τὴν ὑπόψη περιόδου, ἐκ' ὅσων, εἰκάζεται, ὅτι ὁ Θεοφύλακτος ἀνακοίνωσε μέγα τμήμα τοῦ ἔργου του ἐκεῖ. Ὁ ἐπίκ. καθηγητὴς τοῦ Δ. Π. Θράκης κ. Εὐστ. Κεκριδῆς ἐπέσημανε τὴν συμβολὴ τοῦ Ἀναστ. Καβαλλιώτη στὴν παιδευτικὴ ἀνέλιξη τῆς Ἀρχίδου, στὴν ὁποία, κατ' αὐτὸν, μετέφερε τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀκαδημίας τῆς Μοσχολόουως καὶ αὐτὸ τοῦ διδασκάλου του Εὐγενίου Βουλγάρους. Ἡ κ. Σοφία Τάχου-Ἡλιάδου καὶ ὁ ἱστορικός ἐρευνητὴς κ. Ἰω. Ἀδάμου παρουσίασαν κοινὴ ἀνακοίνωση, θέμα τῆς ὁποίας ἦταν ἡ παιδεία στὴν Ἀρχίδα καὶ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς· ἐπέσημαναν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Ζωσιμᾶ γιὰ τὴν ἀνέλιξη τῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰ., τὴν ἰδρυσὴ σχολείου τὴν ἴδια ἐποχὴ στὸ Βαρόσι ἢ στὴν ἄνω βλαχικὴ συνοικία, ἀλλὰ καὶ τὴν κατοπινὴ ἐκπαιδευτικὴ δραστηριότητα τοῦ Μαργαρίτη Δήμητσα καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μελετίου, ὅπως καὶ αὐτὴ τοῦ Πηχεῶν ποῦ ἀνακόπτεται, δυστυχῶς, ἀπὸ τὶς ἀσχημίες τῶν ἑξαρχικῶν, τῶν ρουμανιζόντων καὶ τῶν Σέρβων περὶ τὸ 1860. Ὁ ἐπιστημονικός συνεργάτης τῆς Ε.Μ.Σ. κ. Ἰω. Μπάκας παρουσίασε ἕνα πανόραμα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας στὴν Ἀρχίδα καὶ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς στὰ τέλη τοῦ 19ου αἰ. καὶ ἀρχῆς τοῦ 20οῦ αἰ. Γιὰ τὴν ἄνθιση τῆς παιδείας φρόντισαν, ὅσο μπορούσε, τὸ ἑλληνικὸ κράτος, ὁ Ἑλληνικός Φιλολογικός Σύλλογος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Φιλολογικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης· τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ἀνέκοψε, περὶ τὸ 1880, ἡ δράση τῶν ἑξαρχικῶν καὶ ρουμανιζόντων. Ὁ αὐτὸς εἰσηγητὴς ὁμίλησε, ἐπίσης, γιὰ τὴν ἑλληνικὴ παιδεία στὴν γειτονικὴ Ρέσνα, τὸ Γκόπεσι, τὴ Μηλόβιστα καὶ τὸ Κρούσοβο. Ὁ κ. Βασ. Κουκουσᾶς, Δρ. Θεολογίας ἔκαμε λόγο γιὰ τὴν παρεμβολὴ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχίδου στὴν μητρόπολη Ἰταλίας κατὰ τὸν 16ο αἰ., ὅπου ἦσαν ἐγκατεστημένοι Ἑλληνοαλβανοὶ καὶ Ἑλληνοαἰθίοποι καὶ ὅπου τρεῖς μητροπολίτες Ἰταλίας χειροτονήθηκαν ἀπὸ τὸν Ἀρχίδου μὲ ἀνοχὴ τοῦ Βατικανοῦ. Ἡ μητρόπολη Ἰταλίας ἐκτεινόταν τότε στὴν Ἀπουλία, Καλαβρία, Σικελία. Ὁ κ. Γ. Τσότσος, τοπογράφος-μηχανικός, ὁμίλησε γιὰ τὴν τυπολογία τῶν παραδοσιακῶν οἰκιῶν τῆς Ἀρχίδου τονίζοντας τὶς ἐπιδράσεις τῆς βυζαντινῆς οὐρουμενικῆς τεχνικῆς στὸν ἀστικό χαρακτῆρα τῆς πόλεως· μὲ τὴν προβολὴ διαφανειῶν ὁ κ. Γ. Τσότσος ἔδειξε τὸν κοινὸ χαρακτῆρα ὀρισμένων χαρακτηριστικῶν μὲ τὸ διπλὸ σαχνισὶ καὶ ἄλλα χαρακτηριστικὰ τῆς μεταβυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Ἀντιθέτως, εἶπε, στὸ Μο-

ναστήρι, όπως και στην Θεσσαλονίκη (Ἄνω Πόλη) και τό Κρούσοβο ἐπεκράτησε ὁ κλασικισμός και ὁ ἐκλεκτισμός. Ὁ ἱστορικός τῆς Τέχνης κ. Εὐ. Κυριακούδης ἔδειξε τίς ἐπιδράσεις Θεσσαλονικέων ζωγράφων τοῦ 12ου αἰ. στοὺς ναοὺς τῆς Ἀχρίδος (Ἁγία Σοφία) μὲ πρωτοβουλία τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος Λεοντίου. Οἱ ζωγράφοι αὐτοὶ ἐργάσθηκαν στὴν Ἁγία Σοφία Θεσσαλονίκης και στὴν Παναγία Χαλκίων. Τό αὐτό συνέβη και κατὰ τόν 13ο αἰ. μὲ τὴν παρουσία στὴν Ἀχρίδα τῶν περιωνύμων ζωγράφων τῆς Θεσσαλονίκης Μιχ. Ἀστραπᾶ και Εὐτυχίου, ποὺ εἶχαν προσκληθεῖ ἀπὸ τόν Κωνσταντινουπολίτη τοπάρχη Σγουρό. Στούς ναοὺς τῆς Ἀχρίδος ἐργάσθηκε και ὁ θεσσαλονικεὺς ζωγράφος Καλλιέργης.

Τό ἐπιστημονικό αὐτό συμπόσιο τό ἀφιερωμένο στὴν Ἀχρίδα ἔδειξε πόσα πολλὰ ἀκόμη ἀπομένουν νά ἀντληθοῦν ἀπὸ αὐτὴ τὴν δεξαμενὴ τοῦ πνεύματος ποὺ συνιστᾶ, ἐν τέλει, ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας τῆς, σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα. Τίς τρεῖς αὐτές μέρες τοῦ Συνεδρίου ἀκούσθηκαν πράγματα και νέες πληροφορίες και δόθηκαν ἀφορμές ὄχι μόνον γιὰ μᾶς τοὺς παλαιότερους, ἀλλὰ και γιὰ τοὺς νεώτερους ἐρευνητές, γιατί αὐτοὶ θὰ συνεχίσουν, ἂν τό θελήσουν, τό ἔργο αὐτό. Καί εἶναι σημαντικό νά λεχθεῖ ὅτι στὴν πανηγυρική συνεδρία στὴν αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Α.Π.Θ. τονίσθηκε ἡ ἀνάγκη μᾶς συστηματικότερης μελέτης τῆς Χριστιανικῆς Μακεδονίας γιὰ νά ἀναδειχθεῖ ἡ ἰδιομορφία τῆς στὸν ἑλληνικό και εὐρωπαϊκό ὀρίζοντα ὡς ἓνα σημεῖο πολιτιστικῆς ἀναφορᾶς τοῦ Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ. Οἱ ἀνακοινώσεις γύρω ἀπὸ τὴν βυζαντινὴ Ἀχρίδα ἔδωσαν τὴν εὐκαιρία νά φανεῖ ἐναργέστερον ὁ χαρακτήρας αὐτὸς σὲ μία γραμμὴ ποὺ γιὰ αἰῶνες συνδέει τὴν Θεσσαλονικὴ και τὴν Ἀχρίδα.